

den højre Haands Fingerender mod hinanden. Det var Gjærup.

Denne Mand hørte under sædvanlige Forhold ikke til Tingets Forgrundsfigurer, men hans Navn kom regelmæssigt i Omløb, naar Morder-Englen svævede over Salen og Luften fyldtes med Rygter om Sammensværgelser og Baghold. Han var et af de ældste Medlemmer, havde været Enslevs Ungdomsven men hørte nu til hans uforsonligste Fjender indenfor Partiet.

Paa en Plads ved den inderste af Salens halvcirkelformede Bordrækker sad en anden af Partiets Veteraner, Rektor Bohse, en lille, svært bygget Skikkelse med en sølvgraa Manke, der faldt ham ned paa Skuldrene. Den gamle Skolemand mødte hver Dag paa Klokkeslet, og mens Størsteparten af de øvrige Tingmænd drev omkring paa Gulvet med Hænderne i Bukselommerne og sjælden glemte, at de optraadte for aabent Tæppe, rørte han sig under hele Mødet ikke fra sin Plads men sad med Haanden under Kinden og rettede sine ildfulde mørke Øjne ufravendt mod Taleren.

Lænet op mod en af Salens Piller stod en slank, rød-blond Mand i en stramt siddende Skødefrakke med stærkt udpolstrede Skuldre. Det var Højskoleforstander Aleksandersen, en af de nyvalgte Repræsentanter, der udtrykkeligt var sat ind i Tinget for at bekæmpe Enslevs Indflydelse. Den unge Mand stod med Armene korslagte over Brystet som et Billede paa karakterfast Mandighed og skottede omtrent hvert tredje Minut hen til Dame-logen.